

મોમોટારો

– જ્યોતિ દોશી

ઘણા સમય પહેલાંની આ વાત છે. જાપાનમાં કોઈ એક ગામડામાં વૃદ્ધ સ્ત્રીપુરુષ રહેતા હતાં. તેઓ બંને ખૂબ દયાળુ હતાં. પણ તેમને કોઈ સંતાન હતું નહીં એટલે તેઓ દુઃખી રહેતા હતાં. બાળકો હતા નહીં એટલે તેમને એકલું એકલું પણ ઘણું લાગતું હતું.

એક દિવસની વાત છે. વૃદ્ધ પુરુષ જંગલમાં લાકડા કાપવા ગયો અને વૃદ્ધ સ્ત્રી નદીમાં કપડાં ધોવા ગઈ. વૃદ્ધ સ્ત્રીએ કપડાં ધોવાનું શરૂ કર્યું ત્યાં તેણે નદીમાં એક ઘણું જ મોટું પીય તરતું તરતું આવતું જોયું. આવડું મોટું પીય એણે જિંદગીમાં ક્યારેય જોયું નહોતું. એણે આસ્તેથી પીય લઈ લીધું અને વિચાર્યું આજે સાંજે બંને જણાં અડધું- અડધું પીય જમવામાં ખાઈશું.

વૃદ્ધ પુરુષ લાકડાં કાપીને બપોરે ઘરે આવ્યો. વૃદ્ધ સ્ત્રીએ કહ્યું, જુઓ, આજે સાંજે જમવા માટે મારી પાસે શું છે! અને તેણે મોટા લીલા નાળિયેર જેવડું પીય બતાવ્યું. વૃદ્ધ પુરુષ મોટો છરો લાવ્યો અને તેણે કહ્યું, ચાલો આપણે એને કાપીએ અને ખાઈએ. ત્યાં અંદરથી માણસનો અવાજ આવ્યો. મહેરબાની કરીને મને કાપશો નહીં. અને આમ કહેતાં જ પીય વચ્ચેથી ફાટ્યું અને તેમાંથી સુંદર છોકરો બહાર આવ્યો. છોકરો બોલ્યો, ગભરાશો નહીં, ભગવાને તમને બાળક વગર દુઃખી થતાં જોયાં એટલે મને તમારા બાળક તરીકે મોકલેલ છે.

વૃદ્ધ સ્ત્રીપુરુષ ખૂબ સુખી થયાં. તેને પોતાનો દીકરો બનાવ્યો. એ પીયમાંથી મળ્યો એટલે તેનું નામ મોમોટારો(પીયબોય) રાખ્યું. તેઓ મોમોટારાને ખૂબ પ્રેમ કરતા હતા.

ઘીમે ઘીમે મોમોટારો મોટો થયો. એ પંદર વર્ષનો થયો એટલે એક દિવસ તેણે એનાં મમ્મી, પપ્પાને કહ્યું, તમે મને ખૂબ પ્રેમથી ઉછેર્યો છે. હવે મારે આપણા દેશને મદદ કરવા કશું કરવું જોઈએ. દરિયાપાર એક રાક્ષસનો ટાપુ છે ત્યાં ઘણા ખરાબ દુષ્ટ રહે છે. અને તે ગમે ત્યારે આપણા ગામમાં આવીને બધાંને બહુ હેરાન કરે છે. બધા લોકોની સારી સારી વસ્તુઓ લઈ જાય છે. લોકોને પકડીને લઈ જાય છે. હું આ રાક્ષસના ટાપુ પર જઈને તેઓની સાથે લડીને બધો ખજાનો પાછો લાવવા માગું છું.

વૃદ્ધસ્ત્રી પુરુષે તેને ત્યાં નહીં જવા ઘણું સમજાવ્યો અને કહ્યું . કહ્યું, તું હજી ઘણો નાનો છે. મોટો થાય ત્યારે જજે” પણ તે એકનો બે થયો નહીં. ત્યારે તે લોકોને અભિમાન થયું કે તેમનો દીકરો

કેટલો સરસ છે. લોકોને મદદ કરવાનું, બધાનું સારું કરવા ઇચ્છે છે. વૃદ્ધ પુરુષે તેને પોતાની તલવાર આપી અને લોખંડનું બખતર આપ્યું. વૃદ્ધ સ્ત્રીએ રસ્તામાં ખાવા વડાં આપ્યાં. મોમોટારોએ કહ્યું, “ ચિંતા કરશો નહીં, હું જલદીથી આવીશ ”

મોમોટારો દરિયા તરફ જવા લાગ્યો. રસ્તામાં તેને એક કૂતરો મળ્યો. કુતરો અને ભસવા માંડ્યો અને કરડવા ઘસ્યો. મોમોટારોએ ઝડપથી એક વડું તેના તરફ ફેંક્યું. કૂતરાએ તે ખાધું અને પૂંછડી પટપટાવવા લાગ્યું. મોમોટારોએ કહ્યું કે હું રાક્ષસોને મારવા રાક્ષસના ટાપુ પર જાઉં છું. કૂતરાએ કહ્યું મને પણ લઈ જા. તેણે કહ્યું ભલે તું પણ મારી સાથે ચાલ. બંને ચાલવા લાગ્યા. ત્યાં રસ્તામાં એક વાંદરો મળ્યો. વાંદરો અને કૂતરા લડવા લાગ્યાં.

મોમોટારોએ વાંદરાને કહ્યું. અમે રાક્ષસોના ટાપુ પર રાક્ષસોને મારવા જઈ રહ્યા છીએ. વાંદરો કહે હું પણ તમારી સાથે આવીશ. મોમોટારોએ એક વડું વાંદરાને આપ્યું. કૂતરો, વાંદરો અને મોમોટારો વાત કરતા આગળ વધ્યા. ત્યાં એક કબૂતર મળ્યું. કુતરો અને વાંદરો કબૂતર સાથે લડવાનું શરૂ કરે તે પહેલાં જ મોમોટારોએ કબૂતરને કહ્યું કે અમે રાક્ષસોના ટાપુ પર રાક્ષસોને મારવા જઈ રહ્યા છીએ. કબૂતર કહે “ હું પણ તમારી સાથે આવીશ!” મોમોટારોએ એક વડું કબૂતરને આપ્યું અને કહ્યું, તું જરૂર અમારી સાથે આવી શકે છે.

આમ મોમોટારો, કૂતરો, વાંદરો અને કબૂતર બધા સારા મિત્રો બન્યા. બધા સાથે ચાલવા માંડ્યા. છેવટે દરિયા પાસે પહોંચ્યા. ત્યાં તેમણે એક મોટી બોટ બનાવી. અને પછી બોટ ચલાવીને રાક્ષસોના ટાપુ પર પહોંચ્યા. તે લોકોએ જોયું કે બહુ જ મજબૂત કિલ્લામાં રાક્ષસો રહે છે. કિલ્લા બહાર રાક્ષસોની ચોકી હતી. કોઈ ભૂરો, કોઈ રાતો, કોઈ કાળો, કોઈ લીલો એમ રાક્ષસો ત્યાં ફરતા હતા. સૌથી પહેલાં કબૂતરે બધાના માથા પર ઊડીને પાંખોથી મારવાનું શરૂ કર્યું. ચાંચ વડે પણ બધાને મારવા લાગ્યું. વાંદરાભાઈએ કોઈ રાક્ષસનું ધ્યાન નહીં હતું ત્યારે કિલ્લાની દીવાલ કૂદી અંદર જઈને કિલ્લાનું બારણું ખોલી નાખ્યું. મોમોટારો અને કૂતરો અંદર ઘૂસ્યા.

પછી લડાઈ શરૂ થઈ. કબૂતર ચાંચથી બધાને મારવા લાગ્યો. વાંદરો પોતાના નખથી હેરાન કરવા લાગ્યો. કૂતરો બધાને કરડવા લાગ્યો અને મોટી લડાઈ થઈ. પણ છેવટે મોમોટારોની જીત થઈ.

રાક્ષસોએ મોમોટારોને નમન કર્યું. જે કંઈ એના ગામમાંથી ચોરી લાવ્યા હતા તે બધું લઈ આવ્યા અને મોમોટારોને તે પાછું આપ્યું. મોમોટારોને તે ઉપરાંત સોનું, રૂપું અને હીરાનો ખજાનો તેને માટે આપ્યો. ફરી કોઈવાર એના ગામમાં લૂંટફાટ કરવા કે લોકોને પકડવા નહીં આવે એવું વચન આપ્યું, ખાતરી આપી.

રાક્ષસોએ બધો જ ખજાનો ઊંચકીને મોમોટારોની બોટમાં મૂક્યો. પછી તેઓ બોટ ચલાવી ગામમાં આવ્યા. પછી ગાડામાં બધો ખજાનો મૂકી આખા ગામમાં દરેકને એની વસ્તુ પાછી આપી. બધા લોકો ખૂબ ખુશ થયા. મોમોટારો પાસે ઘણું સોનું, રૂપું, હીરા મોતી હતા. તે બધું તેણે વૃદ્ધ સ્ત્રીપુરુષને આપ્યું. સૌ ખુશ થયા. પછી તેઓ ખૂબ સુખપૂર્વક જીવ્યા.

